

Παραμύθι αλλιώς..

Αγαπητέ αναγνώστη, θα ήμουν το πιο ευτυχισμένο ον στη γη, αν διέδιδες τα παρακάτω γεγονότα στους υπόλοιπους του είδους σου.

Από μικρός μου άρεσε πάρα πολύ να περνάω το χρόνο μου μελετώντας βιβλία για τη φύση και εξερευνώντας τη. Μεγαλώνοντας έβαλα έναν στόχο τον οποίο και πραγματοποίησα χάρη στο πείσμα μου και την υποστήριξη της οικογένειάς μου: να γίνω γεωπόνος. Έχτισα το σπιτάκι μου σ'ένα μέρος του δάσους όπου είχα υπέροχη θέα και αρκετό χώρο για να φτιάξω τον ωραιότερο λαχανόκηπο της περιοχής.

Όλα κυλούσαν ρολί ώσπου κάποια μέρα εκεί που χάζενα το δάσος, πήρε το μάτι μου λίγα μέτρα δίπλα από τον κήπο μου κάτι που πάντα με κάνει έξω φρενών: σκουπίδια από εκδρομείς. Εκεί που τα μάζενα αγανακτισμένος, άκουσα βήματα. Κρύφτηκα γρήγορα πίσω από ένα δέντρο και είδα ένα κοριτσάκι να έρχεται κρατώντας ένα καλάθι.

Μου φάνηκε ύποπτη από την αρχή, καθώς φορούσε αστεία κατακόκκινα ρούχα και το κεφάλι της ήταν καλυμμένο με μια κουκούλα σαν να μην ήθελε να την αναγνωρίσουν. Σκεπτόμενος ότι από εμένα κρινόταν το μέλλον της περιοχής, την σταμάτησα και ανέλαβα το ρόλο του ανακριτή.

Τη ρώτησα ποια ήταν, από πού ερχόταν, τι ήθελε και άλλα τέτοια. Μου είπε μια ιστορία για κάποια γιαγιά που έμενε λίγο πιο κάτω και της πήγαινε φαγητό. Μπορεί και να μου έλεγε την αλήθεια, αλλά βρισκόταν στο δάσος μου και έδειχνε πολύ ύποπτη μ' αυτά τα ρούχα. Έτσι αποφάσισα να της δείξω πόσο σοβαρό ήταν να εισβάλλει χωρίς ειδοποίηση, ντυμένη περίεργα. Την άφησα να συνεχίσει, αλλά έτρεξα πριν από αυτή στο σπίτι της γιαγιάς της. Όταν συνάντησα τη συμπαθητική γριούλα της εξήγησα το πρόβλημα μου και συμφώνησε ότι η εγγονή της χρειαζόταν ένα μάθημα. Η γριούλα δέχτηκε να κρυφτεί ώσπου να τη φωνάξω, και έτσι κρύφτηκε κάτω από το κρεβάτι.

Όταν έφτασε η μικρή κοκκινοφορεμένη, την κάλεσα να μπει στην κρεβατοκάμαρα όπου βρισκόμουν ήδη στο κρεβάτι, ντυμένος σαν γιαγιά. Το κορίτσι πλησίασε και μόλις με είδε είπε κάτι άσχημο για τα μεγάλα μου αυτιά. Με είχαν προσβάλλει κι άλλοτε, αλλά προσπάθησα να είμαι ευγενικός. Είπα ότι, ίσως, τα μεγάλα μου αυτιά, μου επέτρεπαν να την ακούω καλύτερα. Δηλαδή έδειχνα ότι τη συμπαθούσα και δεχόμουν με συμπάθεια αυτά που λέει.

Αλλά έκανε άλλο ένα σχόλιο, για τα γουρλωτά μου μάτια. Τώρα καταλαβαίνετε πώς άρχισα να αισθάνομαι γι' αυτή τη μικρή, που ενώ ήταν γλυκιά ήταν και τόσο κακοήθης. Παρ' όλα αυτά, έχω την τακτική να γυρίζω και το άλλο μάγουλο. Έτσι, της είπα ότι τα γουρλωτά μου μάτια με βοηθούν να τη βλέπω καλύτερα.

Η επόμενη προσβολή στ' αλήθεια με νευρίασε. Έχω κάποιο κόμπλεξ για τα μεγάλα μου δόντια κι αυτό το κορίτσι έκανε μία προσβλητική παρατήρηση. Με ρώτησε γιατί έχω τόσο μεγάλα δόντια. Ξέρω ότι θα έπρεπε να μη χάσω την ψυχραιμία μου, αλλά

πήδηξα από το κρεβάτι και της φώναξα πως τα μεγάλα μου δόντια ήταν χρήσιμα για να τη φάω. Τώρα ας είμαστε ειλικρινείς, κανείς λύκος δεν θα έτρωγε ποτέ ένα κορίτσι, όλοι το ξέρουν αυτό, αλλά αυτό το τρελοκόριτσο άρχισε να τρέχει γύρω-γύρω ουρλιάζοντας κι εγώ προσπαθούσα να το φτάσω για να το ηρεμήσω.

Έβγαλα και τα ρούχα της γιαγιάς, αλλά αυτό φάνηκε να χειροτερεύει τα πράγματα.

Ξαφνικά όμως άνοιξε η πόρτα με δυνατό κρότο και είδα έναν μεγαλόσωμο άνδρα να στέκεται στο κατώφλι με το τσεκούρι του. Τον κοίταξα και κατάλαβα ότι είχα βρει το μπελά μου.

Υπήρχε ένα ανοιχτό παράθυρο πίσω μου και την κοπάνησα σφαίρα.

Θα ήθελα να μπορούσα να πω πως εδώ τελειώνει η ιστορία. Όμως αυτή η γιαγιά ποτέ δεν είπε την αλήθεια. Σύντομα κυκλοφόρησε η φήμη ότι ήμουν κακός και μοχθηρός. Όλοι άρχισαν να με αποφεύγουν. Δεν ξέρω τι έγινε το κακοήθες κοριτσάκι με τα αστεία κόκκινα ρούχα, όμως εγώ δεν πέρασα καλά από τότε.

Έτσι, αποφάσισα να σας γράψω την ιστορία μου, μήπως και σώσω τη φήμη μου, έστω και τώρα.

Και να θυμάστε: μην πιστεύετε κανέναν, αν δεν ακούσετε και την άλλη πλευρά. Μπορεί και να είναι παραμύθι.

Με εκτίμηση
Ο Λύκος